

Легенди України

Україна — це земля, де кожна стежка ховає в собі загадку й таємницю, кожне дерево шепоче стародавні історії, а кожен куточок наповнений неймовірним духом незламності та краси. Книга *«Легенди України»* — подорож у чарівний світ переказів, захопливих міфів і легенд, що оживають, переплітаючи минуле з теперішнім.

У цій збірці ви знайдете розповіді про мужніх козаків, які боронили свою землю, про містику Карпат, де у нічному небі танцюють тіні гірських духів, та про стародавні міста, котрі зберігають легенди про любов, зраду і надію. Дізнаєтеся про загадкові зникнення, небесних захисників та душі, які не залишили своїх домівок навіть після смерті.

Кожна легенда — то не лише відображення української душі, а й уроки, які можемо винести для себе. Це книга для тих, хто любить містику, історію і прагне відчутти ритм серця України.

Від древніх переказів про заснування Києва до загадок сучасності — ця збірка подарує вам особливу подорож у світ, де легенди стають реальністю.

Як Бог украв Україну

Коли Господь створив Землю, то захотів, щоб вона була домівною для людей. Бог розділив землю між племенами й народами, кожному давши те, що пасувало до їхньої душі, духу і природи. Одним дісталися гори, іншим — пустелі, треті оселилися серед джунглів.

Але коли черга дійшла до прадавнього народу, який мандрував безкрайними просторами в пошуках свого дому, Бог задумався. Ці люди були особливими: вони співали мелодійні пісні, шанували один одного і природу, а їхні серця були відкритими до краси світу.

— Вам потрібна земля, що відображатиме вашу душу, — мовив Господь.

І вказав їм місце обабіч великої ріки, яка звалася Дніпро. Ця ріка була могутньою та спокійною, наче серце доброго народу. Навколо неї простягалися безкраї поля, родючі й багаті, ліси, повні звірів і птахів, та гори, що вартували кордони цієї землі.

Господь узяв у руки золотий ніж і сказав:

— Я украю вам землю, гідну вашого духу.

З ніжністю й обережністю Він «украє» край, межі котрого стали природними, а річка Дніпро — його серцем і душею. Люди оселилися на цій безцінній землі, зачаровані її красою.

— То не просто земля, — говорили вони одне одному. — Це край, який Бог украв для нас. Нехай ми будемо називатись українцями, а наша земля — Україною!

* * *

Відтоді ця земля стала їхнім домом. Вони любили її, оберігали й передавали дітям легенду про те, як Господь украв їм найкращий шматок землі.

Легенда про Украну — праматір українців

У ті далекі часи, коли світ був іще молодим, а люди тільки почали заселяти Землю, нащадки Адама та Єви розійшлися різними шляхами, шукаючи собі місце під сонцем. Серед них була дівчина на ім'я Украна — внучка прародичів людства.

Коли Господь обирав ім'я для внучки Адама та Єви, Він звернув увагу на її душу, відкриту до всього прекрасного. Ім'я «Украна» походило від слів «украяти» і «краса». Це означало, що вона стане тією, хто отримає частину найпрекраснішої землі та прикрасить її своєю терплячою любов'ю і всебічною турботою.

Украна була не схожа на інших: її серце билося в такт із ритмом природи, а очі відбивали небо, що тут завжди здавалося ближчим, аніж будь-де. Вона була мудра, лагідна, але водночас сильна духом та відважна. Куди б дівчина не ступала, земля розквітала, ніби радіючи її присутності.

Одного разу Господь покликав Украну і сказав:

— Украно, ти відрізняєшся від своїх братів та сестер. Твоє призначення — бути берегинею землі, що стане домівкою для особливого народу. Цей народ співатиме пісні, що лунатимуть до небес, боротиметься за правду і свободу, понад усе любитиме свою землю.

Украна вирушила у довгу подорож і дійшла до місця, де велика ріка Дніпро розливалася поміж пагорбів та степів. Вона відчула, що знайшла свій дім. Там вона оселилась, і навколо неї почав зростати народ — прадавні українці.

Украна навчила їх любити землю, шанувати природу й допомагати одне одному. Вона казала:

— Ви не просто живете тут. Ви — обраний небесами народ. Ваше призначення — бути світлом серед темряви, берегти свободу і правду, боронити свою землю й передавати цю любов із покоління в покоління.

* * *

Відтоді народ, який народився на цій землі, називав себе українцями — на честь своєї праматері України. І хоч Україна колись пішла у вічність, її дух залишився з народом назавжди.

Легенда про долю-ангела

Коли Бог створив людину, Він розумів, що її життя буде сповнене випробувань і вибору. Щоб кожен мав помічника, Господь створив особливого Ангела, якого назвав Долею.

Кажуть, що напочатку Доля любила писати шляхи людей зірковим пилом на небі. Її послання можна було побачити у снах чи передчуттях.

Якщо ж людина не слухала Долю, її зірковий шлях розривався, і вона утрачала своє призначення.

Доля була унікальною: вона не просто оберігала людину, як інші ангели-охоронці, а вела її життєвим шляхом. Вона знала, що кожна людина має свою місію, навіть якщо сама цього не розуміє.

Одного разу Ангел Доля звернулася до Бога:

— Господи, що робити, якщо людина мене не чує або обирає шлях, який веде до знищення?

Бог відповів:

— Ти не маєш права змінювати вибір людини, але можеш підказувати їй знаками, натхненням або ви-

пробуваннями. Якщо вона обере послух, то знайде своє щастя. Якщо ні — її шлях зміниться, але ти завжди будеш поряд.

Доля з любов'ю виконувала свій обов'язок. Коли люди сумнівалися, вона шепотіла їм у серце. Коли вони страждали, надсилала сни чи випадкові зустрічі, що змінювали їхнє життя. Деякі люди бачили її в образі ніжного світла, інші — чули її голос у тиші.

* * *

Побутує легенда, що ті, хто віднайшов своє призначення, могли побачити обличчя Долі у мить найбільшого прозріння. Її очі сяяли небесною мудрістю, а руки обіймали з любов'ю, нагадуючи: «Я завжди поруч».

Легенда про долю

На початку часів, коли світ тільки почав формуватись, у глибинах всесвіту оберталося величне Колесо. Його називали Колесом Долі. Воно було створене силами, що перевершували розуміння богів та людей, і стало рушієм усіх життів.

Усі люди були пов'язані з Колесом невидимими нитками. Кожна нитка символізувала життя людини — її народження, випробування, радощі та смерть. Коли дитина з'являлася на світ, на Колесі запалювалася нова точка, і нитка починала сплітатися з іншими.

Колесо не було добрим чи злим — воно просто оберталося, і його рух визначав перебіг подій. Люди

могли впливати на швидкість обертання через свої вчинки: добрі дії уповільнювали Колесо, даруючи спокій та гармонію, а погані — прискорювали, кидаючи людину у вир змін і хаосу.

Кажуть, що Колесо мало центр — осердя, де перетиналися всі нитки. Це осердя називали Вічністю. Той, хто міг зрозуміти та прийняти свою Долю, наближався до центру, стаючи частиною вічного спокою. Але ті, хто бунтував проти Долі, залишалися на зовнішніх ободах, де обертання було найшвидшим і найнебезпечнішим.

Іноді Колесо зупинялось. У такі миті світ завмирав, і люди могли побачити свої нитки, їхні перетини та зв'язки з іншими. Це були миті прозріння, коли людина могла зрозуміти свою роль у цьому світі.

* * *

Відтоді вважають, що людина може вплинути на швидкість обертання Колеса через свої вчинки, але не може уникнути його впливу.

Легенда про три струмки

Давним-давно, на самому початку часів, коли земля була ще юною, а ріки тільки-но вирізьблювали русла, три юні струмки вирушили у далеку подорож світом.

Перший струмок був бурхливий і холодний, його вода текла з гір. Він мріяв знайти землю, де зможе стати могутньою рікою. Другий струмок був тихий і прозорий, його джерело було в густих лісах. Він шукав місце, де його води могли би принести спокій і злагоду. Третій струмок був теплий та співучий, він

стівав з квітучих лук. Його мрія була простішою: він хотів дарувати радість і пісні.

Після довгих мандрів вони зустрілися на землі, яка нині зветься Україною. Побачили її красу: широкі поля, високі гори, зелені ліси і зрозуміли, що це місце — їхня доля.

— Об'єднаймо наші води, — сказав перший струмок. — Разом ми станемо силою, що творитиме життя.

— Нехай наші води будуть дзеркалом для світу, — мовив другий.

— І наповнимо їх піснями, — додав третій.

Коли вони злились, утворилася мова, що поєднала в собі силу, спокій і мелодійність. Люди, які оселилися біля цієї ріки, почали говорити її словами, і ці слова стали основою української мови.

Легенда «Розмова землі та неба»

Коли Бог створював землю, Він побачив, що кожен край має свої особливості: гори, ріки, ліси. Але одна земля, яка лежала між синім небом і широким степом, була незвичайною. Її поля світилися золотом, а ріки текли, як срібні нитки.

Ця земля звернулася до неба:

— Ми разом маємо такий гарний вигляд. Але як люди зрозуміють, що я їх люблю?

Небо задумалось і відповіло:

— Ми дамо їм мову, яка буде нашою спільною дитиною. Вона матиме твою родючість і тепло та мою безмежність і мелодійність.

Так земля подарувала людям слова, теплі, як сонце, і міцні, як коріння дубів, а небо додало до них мелодію вітру та спів птахів.

Коли люди почали говорити цією мовою, вона стала дзеркалом єдності землі й неба. Її слова відображали красу природи, силу духу і любов до рідного краю. Вона стала тією ниткою, що з'єднала людину з її домівкою і з небесним світом.

Легенда про Київ

А зараз послухайте прадавню легенду про поєднання мудрості, сили і гармонії, що передають символіку не тільки самого Києва, а й характер людей, які жили та творили його історію.

Давним-давно, коли світ тільки починав набувати свого вигляду, а земля була ще молодою, на річці Дніпро жили три великі духи — брати-богатирі. Їх звали Кий, Щек і Хорив. Кожен із них мав своє призначення та був наділений особливою силою.

Кий був найстаршим і наймудрішим. Його дарами були сила надзвичайного духу і здатність захищати й оберігати, він був покровителем та проникливим стратегом.

Щек був зворушливим і мудрим, його серце було таким самим широким, як простори величної річки. Він дарував людям спокій, рівновагу і любов до землі.

А Хорив був сміливим і гарячим, йому належали сила природи — бурі, грози і вогонь. Він був символом мужності та непохитності.

Одного дня вони зібралися разом, щоб обговорити майбутнє цієї землі. Їхні сила та рішучість були

величезні, й вони вирішили створити місце, яке об'єднає їхні дари: силу, мудрість і мужність.

Кий, як старший брат, сказав:

— Я стоятиму на найвищому місці, де зможу захистити цю землю. Тут, на високому пагорбі, заснуо місто, яке об'єднає наші сили.

Щек погодився і мовив:

— Я дам цьому місту своє тепло, свою здатність об'єднувати людей у мирі й любові. Це буде місце, де знайдуть спокій усі, хто прийде сюди.

А Хорив промовив:

— Я надам цьому місту мужності та сили. Це буде місто, яке витримає всі бурі, всі випробування.

Відтоді Київ став центром, де зустрічалися не тільки народи, а й сили природи, де панували мир та спокій, а разом з тим і мужність духу. Місто Київ стало символом єдності й сили, де кожен камінь і кожна вулиця говорили мовою трьох братів: мудрістю, силою та відвагою.

Легенда про Тернопіль

Давним-давно, в ті часи, коли на землях України панували князі та великі роди, жив-був князь на ім'я Піль. Він був відомий мудрістю, мужністю та добротою. Князь Піль мав чудову землю, яка вражала красою: високі гори, численні озера і зелені ліси. Але був куточок його володінь, що особливо вражав, — місце на березі чудового озера, оточеного лісами і лугами, де вітри співали пісні, а води дзюрчали, немов золоті струмки.

Ув одному з тих лісів жила молода дівчина на ім'я Терна. Вона була неймовірно красивою, як квітка, що

розцвітає серед лісу. Волосся мала чорне, мов нічне небо, а очі сяяли, наче зірки, її усмішка дарувала світло навіть у похмурі дні.

Всі, хто бачив Терну, не могли відірвати від неї погляд, адже її краса була такою, що навіть природа захоплювалася.

Князь Піль, який часто подорожував своєю землею, почув про цю дівчину. Тільки-но він побачив її, його серце відразу закохалося в неї. Вона була для нього, як казка, загадка, котру хотілося розгадати, як пісня, що її хотілося слухати знову і знову.

Терна, хоч і була знатною красунею, мала велике серце. Вона не жадала слави чи багатства. Любила свою землю та людей, і її душа була чистою, як води того озера, на березі котрого вона мешкала.

Князь Піль, побачивши її красу та відданість рідній землі, вирішив зробити їй великий подарунок — побудувати місто, яке носитиме її ім'я. Він вибрав найкраще місце, де Терна проводила свої дні, й наказав спорудити там місто, що було б символом її краси і величі. Місто це мало бути не просто фортецею, а місцем, де розцвітала б і краса, і спокій.

Піль узяв найкращих архітекторів та майстрів, і за кілька років місто побудували. На його честь воно стало називатися Тернопіль, що в перекладі означало «місто Терни». Місто стало серцем цієї землі, й кожен, хто приходив сюди, відчував дух краси, мудрості та гармонії, що були притаманні самій Терні.

Місто зростало і процвітало, й хоча Терна вже давно покинула цей світ, її дух живе у кожному куточку міста. Вода ставу, що в центрі Тернополя, і досі дзюрчить, як пісня, нагадуючи про красу її душі.

Зміст

Легенди України	5
Як Бог украв Україну	6
Легенда про Украну — праматір українців	7
Легенда про долю-ангела	8
Легенда про долю	9
Легенда про три струмки	10
Легенда «Розмова землі та неба»	11
Легенда про Київ	12
Легенда про Тернопіль	13
Легенда про Карпати	15
Легенда про Чорне море	16
Легенда про макітру	17
Легенда про дар пісні українцям	18
Легенда про Тараса Шевченка	19
Легенда про «Заповіт» Тараса Шевченка	21
Легенда про найстаріший дзвін України	22
Легенда про чудотворну ікону Божої Матері	23
Легенда про гопак і султана	25
Легенда про Тризуб — дар трьох стихій	26
Легенда про князя Ігоря	27
Легенда про калину — берегиню душі народу	29
Легенда про прапор	30
Легенда про гімн України	31
Легенда про Різдвяного Дідуха	32
Легенда про те, чому півень співає на світанку	34
Легенда про колиску	35

Легенда про вовкулака зі Слобожанщини	37
Легенда про Чорного Змія	38
Легенда про Змієві вали	39
Легенда про книгу Ярослава Мудрого	41
Легенди про бандуру	42
Легенда про козака Голоту	45
Легенда про Чорний ліс	46
Легенда про цілюще джерело	47
Легенда про прокляття Хаджибея	49
Легенда про нагульний печерно-скитський монастир	51
Легенда про Кам'яну могилу	52
Легенда про Білосарайський маяк	54
Легенда про примарного козацького полковника	56
Легенда про скарб гетьмана Мазепи	58
Легенда про золото Павла Полуботка	59
Легенда про свято Івана Купала	61
Легенда про кришталеву печеру	62
Легенда про козацького характерника Івана Сірка	64
Легенда про Бійну гору	66
Легенда про «Гедзьо Парк»	68
Легенда про свічку Гоголя	69
Легенда про Перуна	71
Легенда про українське сало	72
Легенда про чарівне сало	73
Легенда про криницю життя	74
Легенда про Довбуша	75
Легенда про Степана Бандеру	77
Легенда про Кармелюка	78
Легенда про камінь любові	80
Легенда про вічне кохання	80

Легенда про дуб кохання.	81
Легенда про Івана Силу.	83
Легенда про Івана Піддубного.	84
Легенда про те, чому мавки не живуть серед людей.	86
Легенда про виникнення Дніпра.	87
Легенда «Чому плаче небо»	88
Легенда «Чому в Україні є ім'я Лев»	90
Легенда про ключ	91
Легенда про посох.	92
Легенда про долю	94
Легенда «Якби вітер розмовляв»	96
Легенда про Жезл провидця	97
Легенда про відлуння	99
Легенда про kota, який хотів стати собакою.	100
Легенда про шахи	101
Легенда про привид Теробовлянської фортеці	103
Легенда про Камінне село.	105
Легенда про Острів Зміїний	106
Легенда про велетня Яромира.	107
Легенда про Женецький Гук	109
Легенда про меч князя Святослава.	110
Легенда про Чорнобиль	112
Легенда про абетку.	113
Легенда про гривню.	114
Легенда про число 666.	115
Легенда про число 111	117
Легенда про число 777.	119
Легенда про ангельське число	120
Легенда про число 333: удачі й таланту	122
Легенда про духовне число 444.	124

Легенда про число 555: танок змін і любові	126
Легенда про число 888: вінець достатку і процвітання	128
Легенда про число 999: шлях завершення і нового початку	129
Легенда про число 000: знак безкінечності та початку всього	131
Легенда про створення числа десять	133
Легенда про жабу, яка не вмiла квакати	134
Легенда про карася, котрий хотiв стати щукою	136
Легенда про барана, який захотiв стати вовком	138
Легенда про Вогняного Змiя	140
Легенда про Темного Володаря пiвночi	142
Легенда про собаку, який не вмiв гавкати	143
Легенда про горобця, що мрiяв стати орлом	145
Легенда про створення свiту	146
Легенда про чупакабру i скрипалю	148
Легенда про чорта i козацьку люльку	150
Легенда про вiдбиток ноги бога Вiшну	151
Легенда про незламного	153
Легенда про калинiвський хрест	154
Легенда про криницю, що смiється	156
Легенда про сон Петра Першого у Сатановi	157
Легенда Чорткова про чорта на Касiянiв день	159
Легенда про карму	160
Легенда про покров на Покрови	162
Легенда про будинок-привид у Курахововому	164

Легенда про Хотинський привид	165
Легенда про Заліщики	167
Легенда про коней-миротворців	168
Легенда про свиню, кабана і двох сусідів	169
Легенда про те, як баба діда продавала	171
Легенда про коровай	172
Легенда про червону шапочку	173
Легенда про Котигорошка	174
Легенда про ріпку	176
Легенда про пана Коцького	177
Легенда про трьох богатирів	178
Легенда про віконного гостя	180
Легенда про чортовий вихор	182
Легенда про віще провидіння білого кота	183
Легенда про вальс із майбутнього	185
Легенда про руку-тінь	186
Легенда про дзеркало-книгу	187
Легенда «Заручені війною»	189
Легенда про НЛЮ	190
Легенда про передчуття	192
Легенда про таємниче зникнення бібліотеки князя Ярослава Мудрого	193
Легенда про Дмитра Гнатюка	195
Легенда про Соломію Крушельницьку	197
Легенда про Бориса Патона	199
Легенда про світло Патона	200
Легенда про зоряного мрійника	201
Легенда про Сергія Корольова	202
Легенда про крилатого інженера	205
Легенда про Ігоря Сікорського	206
Легенда про Сержа Лифара	207
Легенда про Миколу Амосова	209
Легенда про Григорія Сковороду	210

Легенда замку Паланок	212
Легенда Личаківського гаю	213
Легенда про Білого Ангела	214
Легенда про Дзвін Душі	216
Легенда про забутого скрипалю	217
Легенда про книгу, що пише сама про себе	219
Легенда про лемківську співачку	220
Легенда «Україна — не росія»	222
Легенда про нескінченну міру життя	224
Легенда про крик кохання	225
Легенда про церкву-фортецю в Сутківцях	226
Легенда про Лебедині острови	228
Легенда про озеро Світязь	229
Легенда про бойківську церкву	230
Легенда про ратушу в містечку Бучач	232
Легенда про три криниці	234
Легенда про прах Богдана Хмельницького	235
Легенда про озеро Синевир	237
Легенди про печеру «Попелюшка»	238
Легенда про садибу Качанівка	241
Легенда про заповідник «Асканія-Нова»	243
Легенда про Маріїнський палац	244
Легенди про Видубицький монастир	246
Легенда про Густинський літопис	247
Легенда про церкву у Великих Сорочинцях	249
Легенда про замок Любарта	251
Легенда про фортецю в Острозі	254
Легенда про Кременець	256
Легенда про замок у Старому Селі	258
Легенда про Домініканський монастир у Підкамені	260
Легенда про билинний Путивль	262

Легенда про Олеський замок	264
Легенда про Тустань.	266
Легенда про Білгород-Дністровську фортецю . . .	268
Легенда про зоряний шлях запорожців.	269
Легенда про Бога Ночі.	271
Легенда про росіянина, в якого поселилась українська душа	273
Легенда про перший вишитий рушник.	275
Легенда про вишитий рушник.	276
Легенда про першу вишиту сорочку.	278
Легенда про хустку	279
Легенда про трембіту	280
Легенда про першого чумака	282
Легенда про ріку Либідь	283
Легенда про козацькі шаровари	285
Легенда про старовинний Херсонес	286
Легенда про Миколаївську церкву в Колодному	287
Легенда про походження Легенда про козака Чуба, в якого чуб не ріс	289
Легенда про походження вареників.	290
Легенда про козака Вайла.	291
Легенда про заснування Глухова.	292
Легенда про Подонка.	293
Легенда про дівочу косу і Чорну Косу	294
Легенда про вежу Овідія	295
Легенда про Манявський скит.	297
Легенда про Франкову молитву в Криворівні . . .	298
Легенда про короля Данила Романовича	299
Легенда про гору Цецино	300
Легенда про таємний хід від гори Цецино до ратуші	300
Легенда про Білу Діву	301

Легенда про золото Антонієвих печер	302
Легенда про прокляття «Вічного миру»	303
Легенда про таємницю чорного монаха	304
Легенда про чорну княгиню – вічну вартову Острога	305
Легенда про білий привид Підгорецького замку	306
Легенди про криваві таємниці Кам'янець-Подільського	307
Кривавий колодязь	308
Вежа смерті	308
Привид чорного монаха	309
Легенди про Херсон	309
Привид старих катакомб	309
Скеля закоханих	310
Зачарований острів Білогруда	310
Легенда про козака Ярему і три сумки долі	311
Легенда про проклятий скарб Корнелія	313
Легенда про прокляття Ворожби	314
Легенда про Воронеж	315
Легенда про Сеймові Кургани	317
Легенда про заснування Почаївської лаври	318
Легенда про магічне коло українських знахарів	319
Легенда Чорного лісу в селі Озеряни	320
Легенда про Скала-Подільську фортецю	321
Прокляття графині Констанції	323
Легенда про Чорного мельника із Жилинців	324
Легенда про Вертебу	325
Легенда про село Пилатківці	326
Легенда про Самчики – «український Версаль»	327

Легенда про привид монаха та прокляті скарби	329
Легенда про Бердичівську ікону Божої Матері	330
Легенда про Івана Пулюя та х-промені	331
Легенда про Пулюя, Куліша та переклад Біблії	333
Легенда про козацький куліш	334
Легенда про козацьку «чайку»	335
Легенда про дуб Максима Залізняка	336
Легенда про проклятий яр	337
Легенда про вічний бій у Холодному Яру	338
Легенда про привид отамана Чучупаки	339
Легенда про криницю зі живою водою	341
Легенда про останню ніч кам'яного воїна	343
Легенда про Києвець	345
Легенда про печеру «Атлантида»	346
Легенда про каплицю Боїмів	347
Легенда про прокляття Владислава IV	349
Легенда про Чорну Даму Жовківського замку	350
Легенда про таємний хід зі Жовкви до Львова	352
Легенда про карету короля Яна III Собеського	353
Легенда про монахів-привидів	355
Легенда про собор у Козельці	356
Легенда про заснування Харкова	358
Легенда про харківський Благовіщенський собор	359
Легенда про Чортів міст на Павловому полі	361
Легенда про привид Дзеркального струменя	362
Легенда про підземний Харків	364
Легенда про чорнозем — дар землі українцям	365
Легенда про співучий народ України	366
Легенда про лелеку — оберіг України	367

Легенда про те, чому українці полюбляють шкварки	368
Легенда про озеро Бурта — прокляття хана	369
Легенда про букву «Ї»	370
Легенда про прислів'я «Або будемо на Русі, або згинемо усі!»	371
Легенда про Український Дух	372
Легенда про Ганьбу і Славу	373
Легенда про дві сестри-антиподи	375
Легенда про український борщ	376
Легенда про калину — символ рідної землі	377
Легенда про походження слова «козак»	378
Легенда про походження слова «джура»	379
Легенда про річку Бог	379
Легенда про те, чому січень назвали січнем	380
Легенда про те, чому лютий назвали лютим	382
Легенда про те, чому березень назвали березнем	383
Легенда про те, чому квітень назвали квітнем	384
Легенда про те, чому травень назвали травнем	385
Легенда про те, чому червень називається червнем	386
Легенда про те, чому липень назвали липнем	387
Легенда про те, чому серпень назвали серпнем	389
Легенда про те, чому вересень назвали вереснем	390
Легенда про те, чому жовтень назвали жовтнем	391

Легенда про те, чому листопад назвали листопадом	392
Легенда про те, чому грудень назвали груднем	393
Легенда про Українську мрію	395
Легенда про Березиню української ідеї	396
Легенда про перемогу	398
Легенда про Сакрала і П'ємонта України	400

УДК 82-343
X 12

Хабінець І. Б.

X 12 Легенди України / І. Б. Хабінець. — Тернопіль : Видавництво Богдан, 2026. — 416 с.

ISBN 978-966-10-9288-3

Книга «Легенди України» — подорож у чарівний світ переказів, захопливих міфів і легенд, що оживають, переплітаючи минуле з теперішнім. Кожна легенда — то не лише відображення української душі, а й уроки, які можемо винести для себе. Це книга для тих, хто любить історію і прагне відчути ритм серця України.

Для найширшого кола читачів.

УДК 82-343

ISBN 978-966-10-9288-3

© Хабінець І. Б., 2025
© Видавництво Богдан,
виключна ліцензія на видання,
оригінал-макет, 2026

Літературно-художнє видання

Іван Хабінець

ЛЕГЕНДИ УКРАЇНИ

Головний редактор *Богдан Будний*
Відповідальна за випуск *Наталія Будна*
Редактор *Богдан Мельничук*
Коректор *Петро Ктитор*
Обкладинка *Олега Кіналя*
Комп'ютерна верстка *Ірини Демків*
Технічний редактор *Неля Домарецька*

Підписано до друку 06.02.2026. Формат 84×100/32.
Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 20,15. Умовн. фарбо-відб. 20,15.
Накл. 500 пр.
Термін придатності необмежений, зберігати в сухому місці.

ТОВ «Видавництво Богдан»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №4221 від 07.12.2011 р.
Видавництво Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, Україна, 46002.
Видавництво Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, Україна, 46008.
У випадку побажань та претензій звертатися:
т/ф (0352) 520 607 office@bohdan-books.com
Інтернет-магазин «Видавництво Богдан»:
www.bohdan-books.com mail@bohdan-books.com
т. (0352) 519 797, (067) 350 1870, (066) 727 1762
Гуртові продажі: т/ф (0352) 430 046, (050) 338 4520
м. Київ, просп. Л. Каденюка, 27: т/ф (044) 296 8956; (095) 808 3279,
nk-bogdan@ukr.net
Мережа книгарень «Дім книги»: dk-books.com
т. (067) 350 1467; (099) 434 9947

Видавництво Богдан у соцмережах:

bohdanbooks

NKBohdan

bohdan_books

t.me/
bohdan_books